

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus VII. De Judice, Probationibus, & pœnis Usuriorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](#)

lidum, sed tantum si ad pinguiorem fortunam pervenerint, quantum facere possunt, ita, ut non egeant, sed retinere possint alimenta necessaria, *L. Is, qui. ff. de cessione Bonorum*.) detur tantum iis, qui casu fortuito redacti sunt ad inopiam; non autem iis, qui ex delicto; Usurarium eo beneficio non gaudere.

1075 Ad extremum not. non tantum ipsos usurarios obligari ad restituendas usuras, sive Clerici sint, sive Laici. c. 1. 2. & 7. h.t. quia haec obligatio est juris Divini, & naturalis; sed etiam eorum heredes, imo & legatarios deficiente herede, & omnes eos, qui expressè mutuantur, vel usuras recipientis, sunt earum causa, quia sunt causa talis usurariae receptionis p. c. *Tua nos. 9. h.t.* ubi Pontifex Episcopo Placentino rescribens, *respondemus, inquit, quod filii ad restituendas usuratas eā sunt distinctione cogendi, quā parentes sūt, si viventer, cogerentur.* Et statim addit. *id ipsum etiam contra heredes extraneos credimus exercendum;* postrem autem fundatur in jure naturali.

ARTICULUS VII.

De Judice, Probationibus, & pénis Usuriorum.

1076 Quæstio 1. est, quis sit Judex competens in crimen usura, ante resolutionem notandum, esse aliquos, qui velint delictum usura esse *fori tantum Ecclesiastici*, sic Gloss. in c. 8. de foro comper. *V. malefatores* & in c. 1. de offic. Ordin. Præsertim cum Laici usurarii dicantur puniendi à Judice Ecclesiastico, etiam per *excommunicationem*, ut habetur c. 1. 2. & 7. h.t. & usuriarum causa videatur ad dictum Judicem pertinere *juxta Clement. 2. de Judiciis*: probabilius tamen est, illud esse *fori mixti*, consequenter spectare ad utrumque forum, & præventioni locum esse; sic Covarru. p. 3. *Variar. c. 3.* & communior i. quia Laicus non prohibetur cognoscere de causa furti; sed crimen usurarum sapit sursum, & rapinam, per c. *si quis usuram 14. q. 4.* Deinde si quid foret, ob quod reduci deberet ad forum *duntaxat Ecclesiasticum*, esset, *quia prohibetur ab Ecclesia*; at etiam prohibetur adulterium, & plura similia, de quibus tamen cognoscit Judex & laicus, & Ecclesiasticus. Quod desumitur ex Clementina 2. non probat esse fori Ecclesiastici *privativè*. Et quamvis usurariis statua-

tur poena canonica excommunicationis &c. idem tamen fit etiam in aliis delictis, quæ tamen manent mixti fori. Nec etiam quid quam facit, quod jure civili usura permittæ sint; quia tamen leges illæ sovent peccatum, nullæ sunt; & *Judex laicus illis licet uti non potest*, sed tenetur sequi dispositionem Clementinæ 1. h. t. cetero. quin graves Ecclesiæ pœnas subiuris.

Quæstio est 2. qualiter hoc crimen pro 1077 betur? & aliquem esse usurarium *manifestum*, probari evidentiâ facti, vel usura frequenter exercitâ, ut notat Mascard. de probat. Volum. 3. conclus. 1415. n. 3. Deinde confessionem judicialem usurarii; imo (etiâ alias non inducat notorium juris, per c. fin. de cohabit.) per extrajudiciale coram sacerdote, qui est judex ejus in foro animæ; vel notorio, aut saltem publicè coram testibus; sic Gloss. in c. 2. h.t. in 6. V. *Manifesti* 3. per duos vel tres testes idoneos: 4. per famam, & communem opinionem probatam per testes, concurrentibus simul aliis administris. Sic Mascard. cit. conclus. 1417. Sed not. non sufficere famam cum opinione communi, & aliis utcumque administris, ut dicatur quis usurarius *manifestus* (prout hic subjicitur pénis c. quia in omnibus. 3. h.t. statutis) sed requiri talia argumenta, per quæ *confit* esse usurarios, ut decidit Innocentius III. in c. *Cum in Diaceſi 15. h.t.* Et ideo etiam ex libris Rationum probari quis poterit usurarius manifestus, compellique potest (non modò per censuras, sed etiam per vim, frangendo, vel etiam vi aperiendo ejus cistas) ut, cum de usuris agitur, exhibere cogatur suarum rationum codices, & hoc ex eo, quod contractus usurarii occultè, ac dolosè incautus, ut dicitur in Clement. *Exi vi h.t. & Abbas ibidem n. 12.* Et quamvis tales libri non probent *proscriptente*: ut habetur L. *Instrumenta* 5. L. *Rationes*, 6. cum sequent. C. de probat: probant tamen *contrascribentem*; ita Zoëlius h.t. in fin. Nec obstat, quod alias *nemo teneatur edere rationes privatas*; & instrumenta, vel probationes contra se producere, ut dicitur L. 4. C. de edendo L. 7. C. de Testibus, junctâ gloss. in cit. §. ceterum. R. *Rationum*: in hoc tamen casu contrarium *specialiter constitutum est in odium Usuriorum*. Usurario autem neganti, etiam cum juramento, se habere librum rationum, non creditur, nisi probet amissum casu

casu fortuito, incendio, ruinâ: seculis est de hærede, alias fide digno, nec usúrario, & cum juramento neganti se habere librum rationum; sic Gloss. in cit. §. Cœterum V. compellendos.

1078 Questio est 3. quæ poenæ statutæ sint in usurarios manifestos? q. cùm usura tam jure divino, & naturali, quā canonico prohibitæ sint, propter injusitiam, quam in se continet usurarum receptio, non est dubium, omnes usurarios, tam reales, quā mentales, etiam occultos, teneri ad earum restitutionem, etiam Judæos, c. post mirabilem, & c. penult. h. t. Non enim dimittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. c. cùm tu. 5. h. t. maximè cùm usura proxima sit rapina, c. s. quis 16. q. 4. Et hac obligatio transit etiam ad hæredes Usurarii, saltem pro parte hæreditatis, c. cùm tu. & c. Tua nos, h. t. nimur si quid ad eos de usuris pervenit. Et quamvis alias de jure civili pœna, delinquentis personam non egrediatur, ut dicitur L. Sancinus C. de poenis; nec hæredes ex delicto defuncti convenientur, nisi quatenus, aut ex delicto ad eos pervenit, aut lite cum defuncto contestata, L. unicâ §. non autem C. ex delictis defunctorum: jure tamen Canonico dicendum videtur, etiamsi nihil ad hæredem pervenerit, eum teneri ex hæreditate accepta satisfacere lœsis ex delicto usurario defuncti, arg. c. fin. de sepultur. & c. in litteris de Raptoribus, quia haec dispositio concernit favorem animæ, ut notat Vallensis h. t. §. 4. n. 1. propterea volens, idem servandum esse in foro civili, arg. c. fin. de præscript.

1079 Præter hæc not. 1. primam usurarii manifesti poenam esse infamiam ipso jure. L. Improbum, 20. C. ex quibus causis irrogetur infam. & c. Infames §. porrò 3. q. 7. ex hoc autem sequuntur & reliqua, quæ consequuntur infamiam, v. g. irregularitas. c. inter dilectos. 11. de excess. Prælat. Deinde Clericus, si sit Usurarius manifestus, & monitus non desistat, suspendendus est ab officio & beneficio. Si autem sit Laicus, excommunicandus, dum debite satisfaciat, ut dicitur in c. Præterea 7. h. t. ibi: Parochianis tuis usuras recipere interdicas; si parere contempserint, si Clerici sint, eos ab officio, & beneficio suspendas; si Laici, usque ad condignam satisfactionem

ipos vinculo excommunicationis adstringas, junct. gloss. fin. etiam antequam perenniat ad poenas textis in c. quia in omnibus. 3. h. t. quæ communiter infliguntur primo post mortem; tum quia, ut plures pene statuta sunt, electio est penes Judicem c. fin. §. fin. ut lite non contestata: tum quia excommunicatione magis timetur c. 1. de except. in 6. Sic Abbas in cit. c. præterea. n. 4. Cœterum hodie per c. 1. h. t. in 6. manifesti usurarii sunt ipso jure excommunicati.

Not. 2. Præter dictam poenam, usurarios manifestos privari 1. communione altaris, seu (ut aliqui volunt) sumptione sacræ Eucharistie. Deinde ne ipsorum oblationes recipiantur ab Ecclesia. 3. privatim Christianâ sepulturâ, si in tali delicto decesserint; & scienter eos sepelientes ipso facto excommunicantur, non liberandi, nisi datâ satisfactione dioecesano, per cit. c. 3. h. t. nisi saltem ante mortem caverint, ut usura, illicitæ perceptæ, solvantur, & solutio, vel saltem sufficiens cautio præstetur, ut habetur in c. quanquam 2. h. t. in 6.

Not. 3. Manifestos usurarios etiam 1081 in periculo mortis non esse absolvendos à peccatis, etiam reliquis, nisi parati sint uteras restituere, vel de hoc idoneam præsent cautionem, nec licere ulli, confiendi eorum testamentis, interesse, cit. c. quanquam, & testamenta ipsorum aliter facta (nimur sine restituzione usurarum, vel idoneâ caurione) irrita, & nulla esse, ipso jure, ut haberur in cit. c. quanquam §. nullus, & §. fin. & hoc procedit de qualibet ipsorum ultima voluntate; tum quia id insinuat initium c. quanquam ibi: in ultima voluntate, tum quia satis aperte id colligitur ex ipsa intentione constitutionis.

Not. 4. Ecclesiasticos non posse usurariis manifestis, alienigenis, seu externis, elocare domos, vel concedere illis habitationem in terris suis, imo teneri eos expellere intra tres menses sub pena suspensionis ipso facto, si sint Episcopi; excommunicationis autem, si sint inferiores Episcopis: interdicti vero, si sit collegium, vel universitas c. Usurar. 1. h. t. in 6. V. etiam Clement. 1. codem.

QUÆ-